

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

V. (XXI.) ÉVFOLYAM, 38. SZÁM 2010. OKTÓBER 2.

200 FORINT

A Szabadság

A MAGYAR KOMMUNISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)3071166

A FORRADALOM FOLYTATÓDIK

HUGÓ CHÁVEZ ÚJRA GYŐZÖTT

Interjú Thürmer Gyulával a 11. oldalon

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVEZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPE ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MEGJELENT A SZABADSÁG!

A mai naptól A Szabadság ismét kapható lesz az újságárusoknál. Egykori uszodatársam érdeklődő ember volt, és Hajdúszoboszlón a fürdő mellett mindjárt két dolgot kért az újságárustól, egy Le Monde-t és egy Szabadságot. Az újságárus eleinte személyes sértésnek vette, de aztán úgy döntött, hogy uszodai kollégám csak külön külföldi. Nos ezen túl újra kérheti kedvenc lapjait. Régi igény, hogy A Szabadságot a standokon is megvehessék az emberek. Igénylik párttagjaink is, mert ez egyfajta konszolidált állapotot jelent. Az ember megveszi A Szabadságot és beül egy kávéra. Bizony, jó érzés! Persze többről is szó van. Szeretnénk, hogy a lap hozzon egy kis pénzt a házhoz. De ez csak akkor megy, ha közben az előfizetések nem csökkennek. Úgy-hogy senkinek eszébe ne jusson lemondani az előfizetést, és csak az újságosnál vásárolni!

Változtatunk magán a lapon is. Jó lenne kétszer ekkora újságot kiadni, de ez most nem megy. Továbbra is 12 oldalba kell beleférnünk. A Balszemmel megmarad. Örülök, hogy megszerették az olvasók. Édesanyám is ezzel kezdi, és mindjárt telefonál is. Erre a rovatra érkezik a legtöbb észrevétel, vélemény, úgyhogy szükség van rá. A harmadik oldalon új rovat indul: Mit gondol a Munkáspárt? Rövid hírek a hét eseményeiből és rövid kommentárok. A negyedik és ötödik oldalt egy-egy téma mélyebb kidolgozásának szánjuk. Itt nem csak a hírt közöljük, és a Munkáspárt véleményét, hanem

feltárjuk a témát, bemutatjuk az összefüggéseket, mondanom sem kell, munkáspárti módon, úgy, ahogyan ezt másutt nem teszik.

A lapban ezen túl több lesz a világ témáiból, és kevesebb a Munkáspárt ügyeiből, de azért arra is marad hely. Aki megveszi A Szabadságot, azt két dolog érdekli: mit gondol a Munkáspárt, és mi történik a Munkáspártban? Nos, erre szánjuk a hatodik és hetedik oldalt. Számítunk lelkes levelezőinkre, pártszervezeteinkre: írják meg, mire készülnek, mit csinálnak. Megmarad a munkásmozgalom történetével foglalkozó rovat is, mert a többség szívesen olvassa, érdekesnek és eredetinek találja. Az utolsó oldalakon a külpolitikáé a hely. A világ ma forrong, tudnunk kell mi történik. Az utolsó oldalon görbe tükröt tartunk a politikusok elé, itthon és külföldön egyaránt. Úgyhogy, kedves barátaink, érdeklődők, vegyék, terjesszék, olvassák A Szabadságot! Fitaljaink megpróbálhatnák Ruttkay Éva – ahogy a legendás színésznő tette a Budapesti tavasz című filmben – módjára az utcán kiabálni: Megjelent A Szabadság!

TÜNTETÉS AZ IMF ELLEN

Az IMF Budapesten a város szívében, a Szabadság téren kapott irodát. Jó hely, nem kell messze menni a Parlamentbe, a minisztériumokba, és az amerikai nagykövetség is ott van. A múlt hétre tüntetést hirdetett néhány magyarországi szervezet, köztük a Munkáspárt 2006, a Mebal, a Zöld Baloldal. Az ötlet

nem egészen volt az övéké, egy európai kezdeményezés, amely mellé odaállt az Európai Baloldali Párt. Ennek a pártnak egy ideig mi is tagjai voltunk, amíg nem jöttünk rá, hogy nem igazán harcolnak ők a kapitalizmus ellen, hanem inkább médiaakciókat szerveznek. Ilyen volt a múlt heti, amikor minden európai városban arra biztatták a szakszervezeteket s a baloldali pártokat, hogy egyidőben tiltakozzanak az IMF ellen. Mi nem mentünk tüntetni. Nem azért, mert az Európai Baloldali Párt szervezte, és más kommunista pártok nem vettek részt az akcióban. Még csak nem is azért, mert nálunk az ismert szervezetek karolták fel. Nem! Azért nem támogattuk, mert az emberek ma még nem értik az IMF átkos tevékenységét. Sok bajuk van, de ezeket nem az IMF-re vezetik vissza. Sőt, az emberek továbbra is illúziókban élnek az Orbán-kormányt illetően. Egy ilyen tüntetésen nem lehet csak az IMF ellen tiltakozni, a kormány elleni tüntetés pedig ez ügyben értetlenséget váltott volna ki. Az IMF ellen eddig szervezett akciók soha nem léptek túl néhány ember egyéni és kollektív teljesítményén. Szükség van tüntetésekre, de olyan követelésekkel, amelyek érthetőek a magyar emberek számára. Az IMF nem ilyen. Egy tüntetés sikeréhez sok minden kell, például alapos előkészítő munka. Valamilyen ok miatt azt Magyarországon a szakszervezetek és a pártok is elfelejtik. Egyszer Lisszabonban láttam, hogy a baloldali erők miként készültek arra a tüntetésre, amelyet az EU politikája ellen hirdettek. Türelmesen megvitatták a helyzetet. Pedig ők beszélő viszonyban vannak egymással, ami Magyarországon nem mondható el. Megegyeztek egy közös célban. Eldöntötték hogy kinek mi a dolga. Teleragasztották plakátokkal a várost. Az emberek tudták és megértették, hogy miért kell tüntetni. És elmentek tüntetni. Ilyesmit kellene nekünk is, magyar baloldaliaknak tennünk. Nem üres frázisokat puffogatnunk!

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK-RÖVID KOMMENTÁROK

1. Orbán Viktor bejelentette, hogy „nemsokára Magyarország lesz Közép-Európa legversenyképesebb üzleti, befektetési lehetősége”. Ennek első biztató jele az Audival történt megállapodás. A hír szerint a mostani győri beruházás keretében direkt formában körülbelül 4000, közvetve pedig további mintegy 6000 munkahely jöhet létre. Nem sokkal előtte az Opel beruházását dicsérte, aláhúzva, hogy Magyarországon ezer munkahelyet fog létrehozni, és miután ebben a szektorban a beszállítói számítások két-háromszoros egységben szorzódnak, plusz 2500-3000 új munkahely várható.

Munkáspárt: az autógyárak elsősorban nem munkahelyeket termelnek, hanem autókat. Így nem lesz tíz év alatt egymillió munkahely, pedig ezt ígérték. Munkahely akkor lesz, ha az Orbán-kormány visszaszerzi a magyar piacokat. Magyar üzletházak kellene, ahova a magyar mezőgazdaság és a magyar élelmiszeripar szállít termékeket. Magyar építőipar kell, amely magyar munkaerővel magyar embereknek építhet lakásokat.

2. Schmitt Pál az ENSZ Közgyűlésen bejelentette: „Magyarország úgy döntött: budapesti központtal megalapítja a Tom Lantos Intézetet. Egy olyan nemzetközi központot, amelynek célja az emberi és különösen a kisebbségi jogok előmozdítása, a tolerancia értékrendjének elterjesztése.”

Munkáspárt: a Tom Lantos Intézet a liberálisok és a szocialisták egykori kirakatprogramja. Főlegesen pénzszozás, mivel ettől nem lesz jobb sem a cigánynak Magyarországon, sem a magyarnak Romániában. Kár, hogy a köztársaság elnöke a római pápa után az amerikaiaknak is tesz egy számunkra értelmetlen, pazarló és káros gesztust.

3. Ismét összeült az Országos Érdekegyeztető Tanács. Ott volt mindenki, aki csak számít a miniszterelnöktől kezdve a munkaadók vezetőin át a szakszervezeti főnökökig. Orbán Viktor szerint a nemzeti konzultációt és az érdekegyeztetés fórumát össze lehet kapcsolni.

Munkáspárt: ne dőlj be! Egyszerre nem lehet jó a tőkésnek is, a munkásnak is, a kormánynak is. Csak arra jó, hogy elvonja a figyelmet arról, hogy egyelőre csak szavak és törvények születnek munkahelyek helyett, az egykulcsos személyi jövedelemadóval pedig a gazdagnak adnak, a szegénytől meg elvesznek.

4. Az MSZP javasolja, hogy az alapvető élelmiszerek áfája csökkenjen a jelenlegi 18 százalékról 5 százalékra - mondta Szanyi Tibor, az MSZP kampányfőnöke.

Munkáspárt: zseniális, egy a baj: az MSZP-nem volt rá nyolc éve, miért nem jutott akkor eszükbe?

5. A Quaestor kutatóintézet elemzése szerint „ugyan mindenki a válság végét várja, ám korántsem biztos, hogy a válságot magunk mögött tudhatjuk.”

Munkáspárt: minden szavuk igaz. A válságot előidéző okokon a kormány nem változtatott. A magyar gazdaság ugyanúgy a külföldiektől függ, mint pár hónapja. A magyar gazdaság ma is legfeljebb akkor nő, ha többet exportálunk. Exportálni pedig a multik tudnak. Nem Magyarországon fogyasztunk többet, nem a magyar piac nő. A szegények száma sem csökkent, a gazdagoké viszont nőtt. A válságnak még mesze nincs vége.

6. „Gondoskodnunk kell egymásról még akkor is, ha nem háborúban, hanem békeidőben élünk” – mondta Réthelyi Miklós nemzeti erőforrás miniszter a budapesti Deák téri evangélikus templom előtt tartott ünnepségen

Munkáspárt: remek gondolat, csak ez a valóságban sohasem működik. Azt várjuk a kormánytól, hogy adóztassa meg a gazdagokat, onnan vegye el a pénzt, ahol van, és a szegény rétegeknek juttasson belőle. Egyelőre nem ez látszik. Amíg ez nem változik, beszélhet a miniszter egymás segítéséről, a szegénység szegénység marad.

7. „Felelőtlen döntés volt úgy megszüntetni a sorkatonaságot, hogy nem szervezték meg helyette a Magyar Honvédség önkéntesekből álló haderejét” – jelentette ki egy választási fórumon, Szombathelyen Hende Csaba honvédelmi miniszter.

Munkáspárt: a honvédelmi miniszter ezerszer elmondta ezt a tételt, de ettől nem lesz igaz. Az igaz, hogy hiba volt a sorkatonaságot megszüntetni. De az nem igaz, hogy csak azért volt hibás, mert nem szerveztek helyette önkéntes hadsereget. Egy olyan kis ország, mint Magyarország akkor jár jobban, ha van kötelező katonai szolgálat. Akkor nem kell tartani az árvizektől, a természeti katasztrófáktól. Félrebeszélés helyett állítsák vissza a kötelező katonai szolgálatot. ■

AZ OSTOBASÁG DIADALA: HADAKOZÁS EGY KÖNYVTÁR NEVE ELLEN!

A Nagy Magyarország magazin és egy frissiben alakult „történész alapítvány” hajszát indított a „kommunista gyanús” Szabó Ervin ellen. A Fővárosi Könyvtár átnevezése nem csak a baloldaliak, hanem még a jobboldali értelmiség jó része szerint is értelmetlen, buta lépés lenne. A névváltás kezdeményezőinek szakmai és politikai súlytalansága miatt az ügy akár szót sem érdemelne, ha nem a két magyar szocialista kísérlet és azok képviselőinek tudatos lejáratásáról lenne szó.

A Nemzeti Konzervatív Történéskutató Alapítvány méltatlannak találja, hogy a fővárosi könyvtár Szabó Ervin nevét viseli, s kezdeményezte a névváltást. Az ötletgazda egy 48 éves hódmezővásárhelyi történész. Vincze Gábor szerint elfogadhatatlan, hogy a „kommunizmus szellemi előfutáráról” nevezzenek el egy magyar intézményt, még ha annak létrejöttében az illető meghatározó szerepet is játszott. Azt ugyan a vásárhelyi múzeumban dolgozó Vincze is elismeri, hogy Szabó Ervinnek még ha akarta volna sem lehetett volna köze a kommunista párthoz vagy a Tanácsköztársasághoz, hiszen már 1918-ban elhunyt. Azonban a „történész” és az alapítványt vezető Szakács Árpád szerint „ha élt volna”, minden bizonnyal a népbiztos és a proletár hatalom meghatározó vezetője „lett volna”. Ha élt volna – ha lett volna – mélyen történelmi kategóriák.

Vincze úrék ötlete a jobboldalon sem aratott osztatlan sikert. Szócs Géza kulturális államtitkár ugyan elsőre jó ötletnek tartotta a névváltást, miután azonban kiderült, hogy miről is van szó, feltűnően elhallgatott. Előtte egyébként javasolta, hogy legyen Hamvas Béla az új névadó. A történet pikantériája, hogy az említett író és filozófus a múlt század elején Szabó alatt dolgozott a könyvtárban, s utólag is rendkívül pozitívan nyilatkozott róla.

A névváltást nem csak a baloldaliak, támadták – ami természetes –, hanem elvetette a magyar jobboldal több emblemikus figurája. Az egykor MDF alapító Bíró Zoltán Magyar Hírlapban megjelent írásában határozottan kikel az ötlet ellen. (cikk a 5. oldalon) De szerencsétlen ötletnek tartja a Horthy-érát rendre követendő példaként felhozó Szakály

A NÉVVÁLTOZTATÁS UTÁN MI JÖN? BANK LESZ A KÖNYVTÁRBÓL IS?

Sándor is. A történész szerint már csak azért sem jó ötlet a névváltás, „mert Szabó Ervin nem lehetett kommunista, hiszen elhunyt, mielőtt Magyarországon kommunizmus lett volna. Azt pedig Szabónál senki sem vonja kétségbe, hogy az 1848–49-es forradalomról és szabadságharcról közel sem osztályharcos, hanem nemzeti alapon írt.”

„Le akarnak járatni mindent és mindenkit, aki a bármilyen módon a két magyar szocialista kísérlethez tartozik. Örökre elvetendőnek akarják beállítani 1919-et és az 1945 utáni évtizedeket.”

Végezetül egy baloldali, pláne kommunista szimpátiával végképp nem vádolható ember, Kiss Ulrich jezsuita szerzetes véleménye: „Teljesen értelmetlen a Tanácsköztársaság fényében egy 19. századi baloldali értelmiségit megítélni, aki népjólétben gondolkodott, a Galilei-kör tagja volt. Szabó tipikusan az a baloldali szabadkőműves, aki a felvilágosodás eszméjét terjesztette, a népet nevelni akarta. Nem volna ésszerű döntés a könyvtár átnevezése, hiszen ötven évvel ezelőtt elnevezték valakiről, aki azt létrehozta”.

Kérdés, hogy mi volt az értelme a frissiben létrejött alapítvány névváltási akciójának, ha támogatást csak a jobboldal periferiájáról tudott szerezni? Másfelől nyilvánvalóan némi feltűnési viselkedés. Egyfelől a kétes értékű hírnév,

másfelől a remény, hogy ezzel közelebb kerülnek a Fidesz kormányzat pénzosztó „túzához”. Az első céljuk sikerült, a második gyaníthatóan kudarcra van ítélve, túl sokan állnak előttük a sorban.

Így akár jelentéktelennek is tekinthetnénk az egész ügyet. Amiért mégis érdemes foglalkozni vele az az, hogy a Szabó Ervin elleni hajszát tökéletesen beleillik a hatalom stratégiájába. Le akarnak járatni mindent és mindenkit, aki a bármilyen módon a két magyar szocialista kísérlethez tartozik. Örökre elvetendőnek akarják beállítani 1919-et és az 1945 utáni évtizedeket.

Szándékosan a hatalom stratégiájáról írtunk. Ugyanis bár a mostani kirohanás a szélsőjobbról érkezett, összességében a magát baloldalinak csúfoló MSZP-nek sincs ellenére. Nem véletlen, hogy a névváltással kapcsolatban a szocialista politikusok – no meg a ki tudja miért ilyenkor mindig megszólaló Tamás Gáspár Miklós – nem győzték bizonygatni, hogy Szabó Ervin nem volt kommunista. Elfogadva és képviselve azt a logikát, hogy valakit nem tevékenysége, hanem vélt vagy valós politikai nézetei szerint kell megítélni. Lendvai Ildikóék ezzel egy platformra kerültek a Nemzeti Konzervatív alapítvány úraival.

Horváth Csaba polgármester-jelölt szavai pedig egyszerre szálnalmasak és tragikomikusak, amikor először éppen a névváltást nyíltan ellenző Tarlós Istvánt vádolja az ügyben, majd a városligeti 56-os emlékművet nevezi a fővárosi szabadság és kultúra megvédendő jelképének. ■

JOBB ÉRTELEM

„A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár névadója miatt kialakult vita azonban engem elkedvetlenít. A könyvtár elnevezését megkérdőjelező történészek ugyanis bőven találhattak volna sokkal súlyosabb kifogásolnivalót maguknak, akár a szimbólumok, szimbolikus gesztusok terén is. A kulturális tárcának is bőséggel akad dolga a kulturális élet minden területén; ennél fontosabb, sokkal fontosabb dolgok vannak, semhogy az államtitkárnak ezzel az ügygel kellene most foglalkoznia. (Egyébként azt sem hiszem, hogy Hamvas Béláról kellene elnevezni a főváros központi könyvtárát és hálózatát.) Tarló István, az esélyes főpolgármester-jelölt teljes joggal háritotta el magától, hogy beleszóljon ebbe az ügybe, mondván: más, nagyobb ügyekkel van elfoglalva. Legyen is, hiszen a főváros és a benne lehetséges élet minősége a legkevésbé múlik azon, hogy kiről nevezték el a könyvtárát.

Szabó Ervin személyéről és munkásságáról ettől függetlenül lehet persze vitát

kezdeni, de talán ez is ráérne nyugalmasabb időkre, amikor minden olyan tökéletes lesz a fővárosban, hogy el lehet tünődni a névadó viselt dolgain is.

Mindezzel szemben tudni kell azt is, hogy az a Szabó Ervin, akiről 1946-ban a fővárosi könyvtárat elnevezték, 1904-től annak a könyvtárnak a munkatársa volt, majd 1911-től igazgatója, mégpedig értő, építő igazgatója. Azt is tudni kell, hogy az ő nevéhez fűződik a közkönyvtári hálózat kiépítése, vagyis egyike azoknak, akik a legfontosabb közművelődési intézményhálózat ügyét képviselték, ami az ő korában akár hazafias cselekedetnek is elkönnyelhető, függetlenül attól, hogy ő maga milyen ideológiai zsákutcában menetelt. Könyvtárosi tevékenysége során 1910-ben ő honosította meg Magyarországon az ETO-t (az egyetemes tízedes osztályozási rendszert), melyet az Országos Széchenyi Könyvtárban is csak jóval később, a közkönyvtárakban pedig csak 1949-ben vezettek be.

Mindezek alapján azt hiszem, hogy Szabó Ervinről nem kéne elnevezni iskolát vagy társadalomtudományos intézetet, de szakmai munkásságára és az intézmény-

hez való személyes kötődésére tekintettel a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár nevét nem kellene megváltoztatni, bármennyire szeretünk is cselekedetek helyett szimbolikus gesztusokkal politizálni. Abban az országban, ahol Habsburg Intézetet tartanak fent, ahol – a köztársaság elnöke bejelentése szerint – Lantos Intézetet hoznak létre hamarosan és ahol Soros György nevéhez kötött Közép-Európa Egyetem működik, ott igazán kár egyébként is a fővárosi könyvtár nevének vitájával elterelni a figyelmet sokkal súlyosabb bajoktól és sokkal nagyobb kérdőjeleket követelő gesztusoktól.”

BÍRÓ ZOLTÁN
IRODALOMTÖRTÉNÉSZ

Tiltakozott a Front

A Baloldali Front a VIII. kerületben, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár központi épülete előtt tiltakozott az intézmény átnevezése ellen. „Mi, baloldali fiatalok, akik az egyetemes kultúrát nagyra értékeljük, nem hagyhatjuk szó nélkül, hogy egy igazi marxista humanistát egyes politikai erők, felelőtlenül megálázni készülnek” – mondta el Cseh Miklós frontelnök. A könyvtár, mint a fővárosi könyvtár hálózat, annak a Szabó Ervinnek a nevét viseli, aki rövid élete alatt – az anarcho-szindikalizmus megtestesítőjeként – a legtöbbet szociológusként alkotta. Szabó értette a népművelés korabeli lehetőségét, 1899-től könyvtárosként dolgozott, majd az 1911-ben önállósult Fővárosi Könyvtár megszervezője, első igazgatója lett. Munkásságát, érdemeit kiegészíti az a tény, hogy marxista társadalomtudósként több folyóiratban, napilapban is publikált. „Mi úgy gondoljuk, hogy méltó személyről van elnevezve a Fővárosi Könyvtár hálózat” – hangsúlyozta Cseh Miklós. A frontosok a per formens jellegű tiltakozásra mindenkit hívtak, aki fontosabbnak tartja az emberi humanizmust a barbárságnál.

ISMERJÉTEK MEG AZ IGAZSÁGOT!

„A történelem nem a királyok, feleségeik és szeretőik játszótere, nem féltékenységi és családi hódítási háborúk krónikája. Az igaz történelem az osztályharcok története. Minden nemzet kebelén belül elnyomott és elnyomó, kizsákmányolt és kizsákmányoló osztályok küzdenek egymással, évszázadok, évezredek óta.

Nem mindig volt ez így. Volt idő, amikor a nemzet tagjai között nem folyt az osztályharc. Amikor a magyar nemzet bejött az országba és elfoglalta azt, akkor még »valami jót közös munkájukkal szerezhet-

tek, abból közülük senki nem volt kizárva.« Nem volt magántulajdon. Ami egyé volt, mindenkié volt: nem volt testvérharc a létért, az enyém-tiedért.

A szent király, első István király bontotta meg a nemzeti közös birtok ősi intézményét. A szabad magyarok nem ismertek királyt, aki uralkodik fölöttük – csak vezért a harcban, aki békében nem nagyobb úr a többi szabadnál. Most királyuk lett, úr fölöttük, akinek, hogy úr maradjon, kisebb urakra volt szüksége. Német és frank főurakat és papokat hívott be ez a magyar király, s segítségükkel kiépült a főurak rendje, nagy magántulajdonokkal – s fölbomlott a birtokközösség. Ez volt csak a nagy földosztás! Keletkeztek szegények és gazdagok, nagybirtokos elnyomói a kisbirtokú vagy birtoktalan jobbágy-magyaroknak: megindult az osztályharc.”

Szabó Ervin: A diákokhoz. [részlet]

Budapest 1903, Népszava kiadás. Szocialista diákok könyvtára 2. sz

MIÉRT INDUL A MUNKÁSPÁRT A VÁLASZTÁSOKON?

Október 3-án önkormányzati választások lesznek. Képviselőket kell választani, akik a következő években majd eldöntik, hogy mi történik a falvainkban, városainkban. Ők határoznak majd arról, hogy mi lesz a 4-es metróval Budapesten, eladják-e a kórházakat a vidéki városokban, jut-e elég pénz az iskolákra. A mi életünkről döntenek.

A mi életünket mi ismerjük. Mi tudjuk, milyen nehéz a számlákat befizetni. Mi tudjuk, hogy milyen nehéz és megalázó a munkaügyi hivatalban munkáért könyörögni. Mi tudjuk, hogy mennyi disznóság van környezetünkben.

A Munkáspárt ott akar lenni az önkormányzatokban! Tenni akar azért, hogy ne csaphassanak be bennünket! Tenni akar azért, hogy a falvak, városok fejlődése ne a külföldi cégek gazdagodását, hanem a dolgozó emberek boldogulását segítse.

Nem lesz könnyű! A választásokat új törvény szabályozza. Ez a törvény jó a hatalmasoknak, a gazdagoknak, de nem jó a szegényeknek, nem jó a dolgozóknak. Ki tud

kevesebb idő alatt több ajánló cédulát összegyűjteni? Csak a gazdagok nagy pártjai! Kinek jó az, hogy 5 százalék alatt senki sem jut be a városok, kerületek önkormányzatába? Csak azoknak, akik már megszerezték a parlamenti helyeket, és most az egész ország kell nekik.

A Munkáspárt jelöltjei szerte az országban harcba indultak. Polgármester-jelöltet indít a párt többek között Salgótarjánban, Tiszaújvárosban és Ózdon. Országosan több mint kétszáz jelöltre lehet szavazni, ezzel a Munkáspárt az ötödik tényleges politikai erő Magyarországon.

Ez év áprilisa óta megint megtudtuk, mennyit érnek a tőkés pártok ígéretei. Addig vagyunk fontosak nekik, amíg a választás tart. Aztán azt csinálják, ami nekik jó.

A munkás, a dolgozó ember érdeke a Munkáspárt számára mindenütt az első. A párt tagjai betartják szavukat, számon lehet kérni, ellenőrizni őket. Ezért mások.

Nem tűrik a korrupciót, a hatalmaskodást, a lopást, a csalást. Soha nem fognak hallgatni! A Munkáspárt jelöltjeinek

nincs takargatni valójuk, őket nem lehet zsarolni.

Az önkormányzatra azért van szükség, hogy segítse az embereket. Azt akarjuk, hogy egyetlen önkormányzat egyetlen intézményében se packázhassanak az emberekkel! A Munkáspárt segíteni akar, és fog is!

A munkanélküliség ma a legnagyobb probléma. A Munkáspárt nem fog hallgatni róla az önkormányzatokban. Nem engedi, hogy a kormány nyugodtan ülhesen „kétharmados” babérjain. Cselekedjenek!

Lakás is akkor lesz, ha az állam, a kormány nagy lakásprogramot indít. A Munkáspárt az önkormányzatokban mindennap sürgetni fogja a kormányt. Azon lesz, hogy az önkormányzatok is építsenek olcsó lakásokat, lakóházakat.

A Munkáspárt ellene volt és lesz a jövőben is annak, hogy eladják a kórházakat, rendelőket. Nem engedi, hogy elfelejtsék az egri, a tapolcai, a hatvani és a többi tönkretett kórház tanulságait.

Olcsó, tiszta, gyors helyi közlekedés kell! Nem mindenkinek telik autóra, mi tudjuk, milyen hajnalonként várni a buszra, vonatra, milyen késő este hazatérni.

A falu, a város legyen közös otthonunk! Teremtsünk közös értékeket! Építsünk járdákat, utakat, bölcsődéket, óvodákat, játszótételeket, nyugdíjas-parkokat! Pénz kell hozzá, de nem minden a pénz. A falu, a város mindannyiunké! Tegyük együtt a közösségért! A társadalmi munkában a Munkáspárt képviselői az elsők között lesznek.

A falu, a város legyen valódi önkormányzat! Hozzuk létre mindenütt a Fiatalok Tanácsát! Legyen beleszólásuk a köz életébe! Az idősök megkérdezése nélkül se szülessen egyetlen fontos döntés sem! ■

A CSEPELIEK KÖZÖTT A CSEPELIEKÉRT

Hétfvégén tartották a Csepeli Ősz fesztivált, és a kerületi Munkáspárt aktivistái is kaptak az alkalmon. Egész délután osztották az újságot és szórólapokat az önkormányzati jelöltek. Sokan odamentek a munkáspárti standhoz, kérdeztek: mit is akarnak a kerületben, egyáltalán, kik azok a kommunisták, hát nem az MSZP? Ami a médiából kimaradt, azt sikerült személyes beszélgetéssel pótolni, elmagyarázni, hogy az MSZP csak baloldalinak hazudja magát, igazából néhány milliárdos hitbizománya. Sikerült megismertetni az emberekkel a Munkáspárt csepeli programját is. A csepeli munkáspárti csapat a választásokig minden nap kint lesz az utcán, óriásplakátok és csilli-villi reklámok helyett sokszor többet ér a személyes őszinte szó.

AZ ELSŐ SZÁZ NAPRÓL

Orbán Viktor kormánya rengeteg nehézséget, szemetet, bünt örökölt meg. Ezzel el kell számolni. Nem lehet azt mondani az elmúlt nyolc évről, hogy jó volt. Nehéz helyzetben van a kormány, azonban vannak reformelképzelései, ezt a mai magyar tőkés országot valamilyen szinten meg akarja változtatni. Ebben egyetért a kormánnyal a Munkáspárt. Ami az emberek érdekeit, a korszerűsítést szolgálja, azt segíteni kell, abban partnernek kell lenni. Helyes, hogy nekiláttak a magyar gazdaság megvédésének, hogy nemet mernek mondani a Nemzetközi Valutaalapnak. Vannak azonban kérdések. Meddig tart ez az erő? Egymillió munkahelyet ugyanis csak akkor tudnak teremteni, ha a magyar piacokat visszaszerzik. Az állami apparátus növelésével nem lehet ezt elérni, ezt csak a magyar iparral és a mezőgazdasággal lehet megcsinálni. Ennek a jeleit még nem látni.

A Munkáspárt szerint a társadalmi terhekből mindenkinek egyformán részesülnie kellene. Nem jó az egykulcsos

személyi jövedelemadó, hiszen ezzel mindenkire ugyanolyan terheket rónak, sőt a kisemberek arányosan sokkal nagyobb terhet kénytelenek elviselni. E helyett luxusadót kell kivetni a százmilliomosokra és milliárdosokra! Luxusadót az uszodás villákra, magánkastélyokra, óriás-terepjárókra és limuzinokra. A személyi jövedelemadót progresszívvé kell tenni, a kis jövedelműek adóterheit csökkenteni, a nagy jövedelműekét jobban megadóztatni!

Orbán Viktor olyan programmal nyert, aminek a hatvan százaléka a Munkáspárt programja. A munkahelyteremtéstől kezdve a szociális igazságosságon át a nemzeti gazdaság megvédéséig. Ezek mind húsz éves munkáspárti követelések.

Nyilván azt hitték az emberek, hogy mindezt meg is tudják valósítani. Itt jön a nagy kérdés, hogy képesek lesznek-e erre? A Munkáspárt kell a magyar politikai életbe, mert ez az egyetlen párt, amely minden erejével azon van, hogy az embereknek legyen munkájuk. ■

Lőrinczi Attila: A KISEMBERHEZ

Magadra vállalt, terhedül kapott farizeusvilágban
támadásnak kitett tiszta fényed, viseld eleven emberséggel,
és éljél, kedves KISEMBEREM.

Rád sajnós pénzt, hírnevet hagyni
itt és most nem tudok.

De meghagyom a pusztába kiáltott szó
biztos, nem hiába elhangzott emléket,
szétszercegő vergődésem eldugott,
de majd felbukkanó foszlányait,
melyek egyszer az embereknek
(de csak Nekik, a farizeusoknak nem),
felüdülő tisztulást fognak adni.

De amíg ez meg nem valósul, addig is élj
bukdácsolva, de nyitottan, amíg
életmunkám felszínre nem kerül,
addig nagyon nehéz is lehet.

Szóval élj, élj kedves KISEMBEREM
és remélj velem az EMBERNEK:

a jószándékunak, a fényhozónak egy szebb, szép jövőt!

ITT A HELYEM, A MUNKÁSPÁRTBAN!

Hédei Lajos amint megjelent a Munkáspárt zuglói – Ilka utca 32. – irodájában, azonnal a választási munka sűrűjébe csöppent. A 41 éves mérnök nem sokat habozott, azonnal aktív részese lett a kampánynak, ahol tudott, segített. Hédei Lajos családi indíttatásból kereste fel a Munkáspártot, úgy vélte, hogy a mai politikai helyzetben az egyetlen hely, ahol a kiteljesedésre lehetőség van. Ahol tud értelmesen tenni, segíteni. Szeptember 20-a óta a Munkáspárt tagja.

HÉDEI LAJOS

FORRADALMI KÖZPONT NÉLKÜL NINCS PÁRT

Erdős István, a Budapest 5-ös régió elnöke ezekkel a gondolatokkal adta át a régió adományát a központban. Pontosan százezer forintot. Ezt a pénzt elkölthették volna bármire, amit a tagság jóváhagy. De nem tették! Lemondtak róla, mert tudják, hogy minden fillér számít. A párt léte forog kockán. Az angyalföldi és belvárosi kommunisták eddig is, minden erejükkel, szívvel-lélekkel támogatták a pártot. Ki ahogy tudta, de jó szívvel és hittel.

Köszönjük!

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Mi történt a magyar kommunistákkal 1919 augusztusa után? Hogyan szervezték a pártot? Miből finanszírozták a munkát? Kik voltak az igazi Bors Máték és Dániel Edék? Más idő, más kor, mégis rengeteg hasonlóság van a között, ami 1919 és 1945 között volt, és amivel ma szembesülünk. 1919 augusztusában leverik a Tanácsköztársaságot, 1989-90-ben megbuktatják a szocializmust. Akkor, és ma is a szocializmus korszaka után vagyunk. A tőke akkor is, ma is összehord minden hazugságot azért, hogy lejárássa a szocialista kort, megtévessze a dolgozó embereket. Sorozatunk korábbi részei olvashatóak A Szabadság honlapján.

KÁDÁR FELBUKKANÁSA

1943-ra ismét nehéz, mondhatni kritikus helyzet alakul a Kommunisták Magyarországi Pártjában (KMP). A néhány százfős, szigorú illegalitásban működő párt ismét vezetők nélkül marad. Rózsa Ferencet, Schönherz Zoltánt megölik, de egymás után buknak le más vezetők is. Már a Komintern, illetve a szervezet feloszlata után, a Szovjetunió sem tud embereket küldeni, mivel a fronton keresztül ez szinte lehetetlen, a semleges országokon keresztül pedig nagyon bonyolult és költséges.

Kádár János a KMP hazai aktivista gárdájának tagja. Ekkoriban harmincás éveiben jár, mindig is itthon volt, soha nem volt szovjet emigrációban. Tizenhét éves korában csatlakozik a KMP-hez. Vasasifjú, amire későbbi életében mindig büszke lesz. Tapasztalt szervező, ott van a két világháború közötti időszak legnagyobb tüntetésén, az 1930. szeptember 1-i megmozduláson is. Ekkoriban a mozgalomban Barna János néven ismerik, csak később veszi fel a Kádár nevet. Később a KMP megbízásából csatlakozik a szociáldemokratákhoz, az ifjúsági mozgalom egyik vezetője. A sorozatos lebukások után, 1943 februárjában lényegében ő a KMP magyarországi vezetője. 31 éves.

Kádár el van zárva a világtól. A Komintern, amely 1919 óta összefogja a kommunista pártokat, elvi iránymutatást és anyagi segítséget ad, 1943. májusában a szovjet vezetés feloszlata. Igaz persze, hogy 1943 nyarától már látható a háború vége, és tudni lehet, hogy a Szovjetunió a háború egyik győztese lesz, de ezt még meg kell érn.

A hazaiak közül sokan börtönben, mások emigrációban. De itt van Apró Antal, aki egy évvel fiatalabb Kádárnál. Együtt

KÁDÁR JÁNOS 1945-BEN

jutnak arra a következtetésre, hogy szükség van egy legális szervezetre. Ez lesz hamarosan a Békepárt. Apró majd később is, 1956-tól szinte az utolsó percig Kádár mellett van.

Kállai Gyula, aki két évvel idősebb Kádárnál, ekkoriban az egyik legfontosabb segítőtárs. A II. világháború idején az antifasiszta ellenállás egyik elismert vezetője. 1942. március 15-én ott van a Petőfi szobornál. Megjárja a Horthy-rendszer börtöneit. Mindenkiel szót ért a polgári ellenállás és a szociáldemokraták oldaláról is. 1956 után is Kádár mellett lesz, egy ideig a Magyar Népköztársaság miniszterelnöke.

Együttlétükből születik meg a gondolat, hogy a KMP névleg oszlassa fel magát, és Békepárt néven alakuljon újjá. A cél az, hogy így a KMP védekezni tudjon

az egyre szélesebb körű kommunista-ellenes akciókkal szemben, és hatékonyabban válhasson az antifasiszta egységfront szervezésében. A Békepárt rövidesen bekapcsolódik az antifasiszta erőket összefogó, fegyveres ellenállást szervező Magyar Front tevékenységébe.

A Békepárt tevékenységét később sokan vitatják, de tény, hogy ezzel a lépéssel tudnak a kommunisták a Magyar Fronthoz csatlakozni. A polgári pártok, de még a szocdemek se igen hajlandók a kommunistákkal nyíltan egyezkedni. Egy fedőintézmény azonban más. Igen színes csapatot találni ott a Független Kisgazda és Polgári Párttól kezdve, a Szociáldemokrata Párton át, a Kettős kereszt Szövetségig. Olyan kiválóságok működnek együtt, mint Szakasits Árpád, Tildy Zoltán a későbbi köztársasági elnök.

A Békepárt rövid életű, bár Kádár János és elvtársai ekkor még nem tudhatják, hogy 1944 őszén megkezdődik Magyarország felszabadítása, és a kicsinyke pártból hamarosan óriás lesz, és a taglétszám 1945 februárjában majd megközelíti a 30 ezer főt. 1943-ban ebben még csak hihetnek, és hisznek is.

A BÉKEPÁRT UTÓÉLETE

Rákosi Mátyás, aki 1940-től már a Szovjetunióban él, a magyar kommunisták elismert vezetője, soha sem bocsátja meg Kádár önálló intézkedését. 1950-ben Rákosi azt veti Kádár szemére, hogy a Békepártot a Horthy-rendőrség biztatására, Szakasits támogatásával szervezte meg. Kádár ezt tagadja, bár elmondja, hogy 1943-ban valóban tárgyalt Szakasits Árpáddal, éppen azért, hogy a kommunisták nagyobb mozgásteret kapjanak a szociáldemokrata pártban. Rákosi számára elfogadhatatlan a Márciusi Front is, ami szerinte szovjetellenes, sovinszta szervezkedés volt.

1950-ben Kádár börtönbe kerül, de Rákosival való konfliktusának más a lényege. Rákosi és Kádár két világ. Kettőjük konfliktusa időzített bombaként épül be az 1950-es évek politikai életébe. Húsz év különbség van közöttük. Rákosi 1948-ban 56 éves, Kádár 36. Rákosi élő legenda, hiszen 1919-ben, a Tanácsköztársaság idején a legfiatalabb népbiztos, azaz miniszter, amiért hosszú évekig a Horthy-rendszer börtönében ül. Kádárnak nincs, nem is lehetett szerepe a Tanácsköztársaságban. Ő is ül börtönben, mintegy öt évet, de az ő ügye nem kerül a figyelem középpontjába.

Rákosi a Szovjetunióban éli meg a II. világháborút, Kádár idehaza. Rákosit ismeri Sztálin, az akkori szovjet vezetés számos tagja. Kádárt jószerével senki sem ismeri a nemzetközi mozgalomban. Rákosi azt a politikai kultúrát hozza magával, amit a sztálini Szovjetunióban tanul. Kádár szokásait a háború előtti Magyarország alakítja. „Eleinte furcsa volt, ahogy Rákosiék beszélnek. Olyan

szavakat használnak, amelyet idehaza nem volt szokás. Papírról olvasták fel a beszédeket. Idehaza az illegalitásban ez sem volt szokás.” – meséli később Kádár nem egy alkalommal.

Van még valami, amiről ekkoriban nem beszélnek. Rákosi izraelita vallásúnak születik, hasonlóan az első magyar kommunista párt vezetőinek többségéhez. Kádár nem zsidó. 1948-ban, a hatalom megszerzésének pillanatában erről hallgatnak, de alig öt év múlva, 1953 nyarán a szovjet vezetés azt veti Rákosi

SZAKASITS ÁRPÁD

szemére, hogy nem lehet a pártvezetés többségét zsidókból összerakni. Ekkor jön a képbe miniszterelnökként Nagy Imre.

Kádár Rákosi alatt és Rákosi mellett feljut a csúcsra, belügyminiszter lesz, sőt Rákosi Mátyás helyettese, de sohasem lesz a szűk csapat, a Moszkvából jöttek tagja. 1949 júniusában az MDP Központi Vezetősége ülésén ő adja elő a Rajk-ügyet, az 1950-es évek leghírhedtebb politikai ügyét. Kádár ismereti a nyomozás eredményét, miszerint

Rajk László belügyminiszterként és Szőnyi Tibor a párt káderosztálya vezetőjeként kémcsoportot és párton belüli frakciót hoztak létre. Akkoriban ebből egy is főben járó bűn, Rajkot és társait kivégzik.

Kádár megjárja a Rákosi-rendszer börtöneit is. 1951 márciusában még ő készít jelentést az MDP-tagság összetételéről. Alig egy hónappal később már letartóztatják. Rákosi a vezetés ülésén elmondja, hogy Kádárral szemben az első gyanú „Rajk leleplezésénél keletkezett, amikor észrevettük, hogy magatartása kényszeredett.” Magyarán, Kádár támogatta Rajk László elítélését, de nem túlságosan lelkesen, legalább is nem olyan lelkesen, ahogyan Rákosi elvárta. Kádár bűnlajstromát mindjárt bővítik a múlttal is. Nyakába varrják, hogy 1943-ban engedély nélkül oszlatta fel a kis létszámú hazai pártot, és hozott létre egy legális pártot Békepárt néven. Vele együtt börtönbe kerül Kállai Gyula is, Szakasits Árpád is. ■

TANULSÁGOK

A MUNKÁSMOZGALOM TÖRTÉNETÉBŐL:

1. A mozgalom mindig megszűli a vezetőit és velük együtt a harc időszerű formáit.
2. A kommunistákat a polgári erők sohasem fogadják el nyíltan, de vannak kérdések, amelyekben mégis együtt kell működni. Ilyen a háború és a béke ügye.
3. A mozgalom gyakran hálátlan a vezetőivel szemben, de soha sem szabad feladni.

FIDEL KÖNYVE MAGYARUL

Kubában tárgyalt a múlt héten Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke. Kongresszusra készülünk, fontos, hogy egyeztessük óráinkat - mondta partnereinek. A kubai kommunisták tapasztalatai, és általában a latin-amerikai felszabadító és forradalmi mozgalmak fontos támaszt jelentenek munkánkhoz.

Julio Garmendia Peña, a Kubai Kommunista Párt Külügyi Osztálya európai ügyekért felelős vezetője elmondta, hogy Kuba helyzete nem könnyű. Az elmúlt időszak természeti csapásai, a hurrikánok elvitték a termés egyharmadát, számos egészségügyi intézmény is megsérült. A világgazdasági válság is negatív hatással van a kubai gazdaságra, amihez még hozzájön a Kuba elleni gazdasági blokádnak. Barack Obama semmit sem változtatott az USA politikáján – mondta a kubai politikus.

A Kubai KP döntött arról, hogy a gazdaság irányításában számos új módszert vezetnek be. A gazdaság minden területén hatékonyabb munkára van szükség. Bizonyos szakmák esetében, így például

a fodrászatok, szabászatok, javító műhelyek és más szolgáltatások terén lehetővé tették, hogy az érintettek önálló gazdasági tevékenységet fejtsenek ki. Ez azon-

ban nem jelenti azt, hogy a termelő erők magán tulajdonba kerülnek, s semmiképpen nincs szó a kapitalizmusról. Julio Garmendia Peña szerint át kell gondolni azt, hogy ma minden kubai állampolgár ingyenesen jut az egészségügyi ellátáshoz és az oktatáshoz, függetlenül attól, hogy társadalmilag mennyire hatékony munkát végez.

A kubai kommunista politikus kiemelte, hogy az átalakítás folyamatát a Kommunista Párt irányítja. Hasznosítják Vietnám ilyen irányú tapasztalatait, amelyek kubai megítélés szerint jók. A párt még ebben az évben országos értekezletet tart, és a jövő év elejére összehívják a kongresszust is. Ebben a többlépcsős folyamatban kívánnak a párttagsággal közös nevezőre jutni.

A kubai fél köszönetet mondott azért, hogy a Munkáspárt szolidáris a kubai néppel. Fontos lépésként értékelték, hogy nem régiben a Munkáspárt volt az egyetlen párt, amely tiltakozott a magyar kormány és kubai ellenzékiek találkozója ellen. Julio Garmendia Peña átadta Thürmer Gyulának Fidel Castro legújabb írásainak dedikált példányát. A tárgyaláson megállapodtak, hogy konkrétan megvizsgálják annak lehetőségét, hogy a Batista-diktatúra ellen folytatott harcról szóló Stratégiai győzelem című könyvet Magyarországon a Munkáspárt adja ki. ■

Példátlan sikert hozott a Görög Kommunista Ifjúság múlt heti athéni fesztiválja. A görög főváros egyik munkáskerületének parkjában három nap alatt több tízezer vettek részt a koncerteken, politikai és társadalmi rendezvényeken. A mostani – szám szerint 36. – fesztivál sikere is jól mutatja, hogy volt értelme aktív szerepet vállalni az elmúlt hónapok tiltakozó megmozdulásaiban. A megszorítások, a kizárólag a nagytőke érdekeit figyelembe vevő kormányzati „reformok” ellen tiltakozva hétről hétre görögök ezrei mennek utcára vörös zászlók alatt.

VENEZUELA: GYŐZTEK A SZOCIALIZMUS ERŐI

Magabiztos győzelmet aratott a vasárnapi venezuelai választásokon a Hugo Chávez vezette szocialista-kommunista blokk: a 165 mandátumból 95 már a forradalmi szövetségé. Hat helyen még nem dőlt el a választás, Chávezék, biztos kétharmados többséget szereznek a venezuelai parlamentben. „Ez a nép újabb győzelme. Gratulálok mindannyiuknak” – jelentette ki a venezuelai elnök, miután a kampányban körbejárta az egész országot, s arra szólította fel honfitársait, hogy „zúzzák szét a hazátlan burzsoáziát”. A Bolívari Forradalom tehát folytatódik, Hugo Chávez komoly esélyt kapott az emberektől az eddigi társadalmi változtatások elmélyítésére. Minden attól függ, hogy az emberek továbbra is úgy érzik-e, hogy egy nagy változás részesei, illetve azt tapasztalják-e, hogy végre sokkal több jut a szegénynek, kevesebb a gazdagnak. Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke nemzetközi megfigyelőként vett részt a választásokon. Őt kérdeztük telefonon.

– *Nyugodt volt a választás éjszakája?*

– Nyugodt, sehol nem voltak incidensek. A hadsereg mindenütt jelen volt a választási körökben, védtek a bizottságokat, de sehol semmilyen incidens nem volt. A szocialisták és a kommunisták magabiztos győzelmet arattak.

– *Ennek ellenére kevesebb képviselőjük van a parlamentben?*

– A venezuelai választásokat a választók 66,4 százalékának részvétele mellett a Venezuelai Egyesült Szocialista Párt (PSUV) és a Venezuelai Kommunista Párt (PCV) koalíciója nyerte meg. A koalíció vezetője Hugo Chávez, Venezuela elnöke, a Bolívari Forradalom megtestesítője. A PSUV-PCV a nem végleges adatok szerint a 165 parlamenti helyből 95-öt szerzett meg.

A 2005. évi választásokat az ellenzék bojkottálta. A PSUV akkor még nem létezett, akkor a Chávez vezette Mozgalom az V. Köztársaságért szervezet 114 helyet szerzett meg, a kommunisták 8-at, de csupán a szavazók 25 százaléka ment el szavazni. Ezek az eredmények önmagukért beszélnek.

– *Mi volt az ellenzék szándéka?*

– A legutóbbi parlamenti választásokat bojkottálta az ellenzék, amely a venezuelai

THÜRMER GYULA EGY CARACASI VÁLASZTÁSI KÖRZETBEN

nagytóke érdekeit képviseli. Most azonban támadásba lendültek. A média nagy része a nagytóke kezében van, és hatékonyan manipulálja az embereket. Az ellenzéki sajtó folyamatosan azt sugallta, hogy a Chávez-féle politika megbukik. Az ország jelentős eredményeket ért el az elmúlt években, miközben a gondok is nagyok. Nem tanácsolják, hogy az ember egyedül menjen az utcára. A szegénység jeleivel is lépten-nyomon találkozni. Az ellenzék Chávez megbuktatását akarta, és ez nem sikerült.

– *Folytatódik a Bolívari Forradalom?*

– Minden bizonnyal igen. A Bolívari Forradalom azonban összetett folyamat. Egyelőre nem a kapitalizmus megdöntése a kérdés, hanem a népi erők mind teljesebb mozgósítása, a népi erők bekapcsolása abba a harcba, amely ma még a tőkés viszonyok között zajlik, de hosszú távú célja valóban a szocializmus, vagy ahogyan Chávez mondja, a 21. század szocializmusának megteremtése.

– *Milyen volt az utca hangulata?*

– Láttam két várost is, a fővárost, Caracast és Zulia állam székhelyét, Maracaibot is. Zulia egyébként 63 ezer négyzetkilométeren terül el, és 3 millió lakosa van. Az utca hangulata forró volt, különösen Zuliában, amely Venezuela legmelegebb állama. Negyven fokot mértek árnyékban, de a választási helységeken ennél több is volt. Forró volt a politikai hangulat is. Nem voltak tüntetések, de az emberek mindenütt a választásokról beszéltek. Az ellenzék jelszava egyszerű volt: szavazz a változásra! Ez nem igen jött be, mert az emberek nem értették, milyen változás is

lehetséges. Azt látják, hogy Chávez és csapata egy évtizede kínlódik a szegénység, a közbiztonság gondjával, és van is eredmény. De azt is ki lehetett venni az emberek szavaiból, hogy most már többre vágnak. A fejlődés egyenetlen. Szinte mindenkinek van mobilja, internetje, de a házak, az utcák elhanyagoltak, sokszor hegyekben áll a szemét. Zulia a legnagyobb olajtermelő terület, és bizony, az emberek várják, hogy ennek jövedelméből több jusson számukra.

– *Demokratikus volt a választás?*

– Igen, minden szempontból. Talán egy kicsit sokat kellett várni a szavazófülkéknél, de nem lehetett csalni, a választó tudta a jogait. Jelen voltak a pártok képviselői is, ők is ellenőrizhették az egész folyamatot. A külföldi megfigyelők közül sokan a kákán is csomót kerestek, de nem találtak. Jó választás volt!

– *Ön szerint, hogyan tovább?*

– Chávez elnök, a szocialisták és a kommunisták kaptak egy komoly lehetőséget az eddigi társadalmi változások elmélyítésére. Minden attól függ, hogy az emberek továbbra is úgy érzik-e, hogy egy nagy változás részesei, illetve azt tapasztalják-e, hogy végre sokkal több jut a szegénynek, kevesebb a gazdagnak. Mindenütt olvasható a jelszó: Szocialista haza vagy halál! Szerintem az emberek élni akarnak, úgy érzik tettek valamit a szocializmusért, és most szeretnék látni az eredményeket. Különösen igaz ez a fiatalokra, arra a generációra, amely már Chávez idején lett felnőtt. Én szurkolok nekik. ■

EURÓPAI ROMA-VITA

AZ EU VÉGRE RÁJÖTT, HOGY VAN ROMA-KÉRDÉS. DE KOMOLYAN SZEMBE MENNI A FRANCIAÁKKAL? BARROSO „UNIÓS MINISZTERELNÖK” SZEMÉT CSÍPI AZ ILYESMI, JOBB BÉKÉSEN KAMERÁBA VIGYOROGNI.

BARROSO VIGYOROG, MI KACAGUNK. EZ A KÖZÖS UNIÓS ROMA-STRATÉGIA. A FRANCIAORSZÁGI ROMÁN ÉS NÉMETORSZÁGI KOSZOVÓI CIGÁNY MEG HÚZZON HAZA, VAGY AHOVA AKAR.

FIGYELJ, TE BASESCU, VAGY A ROMÁID, VAGY TE! KETTEN NEM FÉRTEK EL AZ UNIÓBAN.

TE SARKOZY, ÉN BIZTOS, HOGY ITT MARADOK! NEKEM ITT JÓ ÉS MEGÉRI!

AZ UNIÓ KOMOLYAN NAPIRENDRE VESZI A ROMA-KÉRDÉST. KOMOLYAN ÉRDEKLI A KÉPVISELŐ HÖLGYEKET ÉS URAKAT.

S Ó KI? ROMA? GYEREK? ÉHEZIK? NO MAJD KÉSŐBB, ELŐBB FOGLALKOZZUNK A KÉK BÁLNÁK SZAPORÍTÁSÁNAK STRATÉGIÁJÁVAL...

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: 334-1509; telefax: 313-5423.

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél előfizethető, havi 1000 forintért.